

PEKKA ERVAST

ESOTEERISET KOULUT JA OKKULTINEN MAAILMA

Pekka Ervast:

Esoteeriset koulut ja okkultinen maailma

Esoteerisista kouluista ja okkultisesta maailmasta puhuttaessa on ensimmäinen tehtävä tietenkin selittää, mitä noilla kahdella sanalla tarkoitetaan. Mikä on okkultinen maailma ja mitä ovat esoteeriset koulut. — Aluksi voisi lyhyesti sanoa, että esoteeriset koulut, — opettajat ja ryhmät —, tarjoavat ihmisille, totuudenetsijöille enemmän tietoa kuin mitä muuten tavallisesti maailman kouluissa ja opistoissa tarjotaan. Yleensä ainakin on vallalla ajatus kaikesta esoterismista ja esoteerisesta opetuksesta, että sen avulla saadaan, voidaan hankkia tietoa asioista, joista muuten ei tiedetä. Tuollaisissa kouluissa ja opistoissa tarjotaan esimerkiksi opetusta siitä, miten ihminen voi sisäisesti kehittyä nopeammin, kehittää itsessään tiettyjä kykyjä. Jos ei meillä niin paljon kuin ulkomailla, mutta jonkin verran meilläkin, tarjotaan suorastaan ja maksun edestä vähän salaista opetusta siitä, miten kehitetään erilaisia sisäisiä kykyjä. Olen itse nähnyt suomen kielisiäkin käsinkirjotettuja ohjeita, joita on voinut saada haltuunsa, kun on maksanut määrätyn maksun ja tilannut näitä käsikirjoituksia ilmoitetusta paikasta. Niissä on ollut nimenomaisia ohjeita, miten tulee kehittää itsessään näitä kykyjä. Silloin on nimenomaan ollut havaittavissa, että nämä kyvyt tähtäävät siihen, *että* ihminen menestyisi maailmassa, tullisi voimakkaaksi

persoonallisuudeksi, joka voi muita hallita ja vaikuttaa toisiin niin, että he myöntyvät hänen esityksiinsä. Jos vaikka pyytää rahaa lainaksi, niin toinen ei voi vastustaa hänen pyyntöänsä. Hänestä on tullut niin voimakas persoonallisuus, hän osaa katsoa toista silmiin siten, toimia ja esiintyä silliä tavoin, että toinen tulee kerrassaan voitetuiksi. Tällaisia ohjeita levitetään paljon etenkin Amerikassa, Englannissa ja muualla Euroopassa, mutta ennen kaikkea Amerikassa. Siitä lähtien, kun tuo liike ”Uusi ajatus” syntyi viime vuosisadan kuusikymmenluvulla, on esiintynyt opettajia ja opistoja, jotka ovat tarjonneet tällaista erakoista persoonallista koulutusta halukkaille. Ihmisistä on silloin tuntunut, että se on jotakin esoterismia ja että nämä ovat esoteerisia opettajia ja -kouluja, joilla on paljon tietoa ennen kaikkea maailman rakenteesta ja ihmisen psyykestä, ja että ne osaavat neuvoa, miten herätetään ihmisessä kaikenlaisia salaperäisiä kykyjä. On ryhmiä, jotka lupaavat selvänäköä, ennustuskyyä ja vaikka mitä salaperäisiä kykyjä, jotka totuudenetsijän mielestä tavallaan kuuluvat kehittyneelle ihmiselle. — Sen tähden totuudenetsijä saattaa epäröiden kysyä itseltään: kirjoittautuisinko minäkin jäseneksi tuohon ryhmään ja tuon opettajan oppilasjoukkoon, jolloin minäkin saan sellaista erikoisopetusta, että voin itseäni kehittää? — Kaikki ihmiset, jotka ovat totuudenetsijöitä, ovat selvillä siitä, että ihmisen pitää kehittyä henkisesti ja kaikin puolin ja kehittää kaikkia erilaisia ominaisuuksia itsessään. Tämä on jokaiselle totuudenetsijälle selvää, ja hän näkee, kuinka täydellisyys on kaukana ja kuinka sellainen ihmisihanne on tavoittelemisen arvoinen. Ihmisen tulee tietää kaikki asiat ja hänen on osattava kaikkea. Moni totuudenetsijä voi langeta siihen ansaan, että hän pyrkii ottamaan vastaan opetusta tuollaisilta opettajilta ja opistoilta. Niillä, jotka tarjoavat tällaista nopeata salaista kehitystä, on aina eräs tunnusmerkki, ja se on, että he ottavat maksun. Se näet on hyvä pitää mielessä.

Kun me puolueettomasti ajattelemme esoteerisia koulua ja mitä

sen pitäisi olla, me sanomme silloin totuudenetsijöinä, että esoteerinen koulu tietenkin on omiansa kehittämään ihmistä, mutta ei mihinkään sellaiseen persoonalliseen suuntaan, että hänestä tulisi vielä itsekkäämpi ihminen kuin mitä hän ennen on ollut, että hänestä tulisi entistä voimakkaampi ja kyvykkäämpi vallanhimossaan ja itsekkyydessään, että hän käyttäisi näitä kykyjä omaksi edukseen ja toisten vahingoksi. Sitä me arvostelemme ankarasti, kun ajattelemme esoteerista koulua. Oikeasta esoteerisesta koulusta ajattelemme aivan muuta. Oikea esoteerinen koulu on se, joka voi antaa ihmisille opetusta siitä, miten hän voisi kehittyä hyvydessä ja epäitsekkyydessä, kaikessa hyvässä ihmiskunnan palvelijaksi ja auttajaksi. Ei ole kysymys omasta persoonasta ja kyvyistä, joita voisi käyttää väärin, vaan on kysymys kehityksestä, josta on hyötyä koko ihmiskunnalle.

Samalla kun ajattelemme esoteerisia kouluja — ja niitähän on paljon maailmassa —, ajattelemme myöskin okkultista maailmaa. Mitä me sitten tarkoitamme okkultisella maailmalla. Sehän ei ole sama kuin henkimaailma tai näkymätön maailma, sillä henkimaailma tai näkymätön maailma on äärettömän laaja käsite. Kun ajattelemme okkultista maailmaa, emme siis ajattele näkymätöntä maailmaa yleensä. Suhde on samantapainen kuin jos ajattelemme jotakin koulua tässä näkyvässä maailmassa. Jos ajattelemme jotakin koulua, ajattelemme samalla sen koulun opetusohjelmaa, opettajia, ja mihin se koulu kasvattaa. Tavallisesti meidän maailmassamme koulut johtavat lopulta yliopistoihin. Me ymmärrämme silloin, että tuon koulun taikana ovat tietyt opettajat, opetussuunnitelmat ja lopuiksi joikin korkeampikin opetuslaitos kuin yliopisto. Suhde on sama, kun ajattelemme esoteerisia kouluja. Mikä on näiden koulujen takana? Kuka on siinä takana? Mihin ne opetukset tähtäävät? — Arvostelun mittapuu tulee siitä, mikä on näiden koulujen takana? Sillä kun me ajattelemme okkultista maailmaa — ja ajattelemme juuri siinä merkityksessä sitä, että se on tuo itsetietoinen

maailma henkimaailmassa, joka on esoteeristen koulujen takana, — niin silloin tietenkin heti kysymme: onko tämä okkultinen maailma yhdenlaatuinen vai erilainen? Voimmeko sitä arvostella ja ehkä ankarastikin arvostella, vai onko kaikki senlaatuista, että emme voi siitä mitään tietää? — Silloin täytyy meidän vastata, tai okkultinen maailma henkimaailmassa, ne olentojoukot henkimaailmassa, jotka ovat täysin itsetietoisia siitä, niitä ne itse tahtovat ja jotka siis aivan kuin luonnon mukaan seisovat kaikkien sellaisten ihmisten pyrkimysten takana, jotka tähtäävät henkimaailmaan päin, kehitykseen päin, vastaavat. Me ymmärrämme, että jos tässä okkultisessa maailmassa eli okkultisessa osastossa on erilaisia olentojoukkoja, jotka voivat vaikuttaa meidänkin pyrkimyksiimme, niin on luonnollista, että meidän täytyy olla selvillä näiden okkultisten olentojen laadusta. Ja jos kysymme, minkälaisia ovat nuo okkultiset olennot ja minkä laatuista okkultista itsetietoisuutta on olemassa henkimaailmassa, saamme vastauksen että niitä on monenlaisia, mutta että voimme jakaa nämä okkultiset joukot, nämä itsetietoiset henkivallat kolmeen lajiin. Tavallista on nimittää niitä silloin tietyn värein ja sanoa, että näitä olentojoukkoja on *mustia*, *harmaita* ja *valkoisia*. Ja kun vähän tarkastamme näitä eri henkijoukkoja, niin silloin myöskin heti näemme, millä tavoin niiden vaikutus näkyy kaikissa esoteerisissa pyrkimyksissä täällä maan päällä.

Ensinnäkin, jos otamme niin sanotut ”mustat”, niin näemme, että nämä mustat eivät muodosta mitään varsinaista veljeskuntaa. Niillä saattaa olla jonkinlainen organisaatio, mutta se perustuu silloin siihen, että jotkut eivät ole vielä niin mustia kuin toiset, mutta kun he tulevat täysin mustiksi, he eivät enää muodosta mitään veljeskuntaa, vaan ovat pikemmin yksilöllisyyden kuikkia kaikki ja ovat aivan omaa itseään; pikemminkin he saattavat olla erimielisiä jopa sotiakin toisiaan vastaan kuin olla yksimielisiä. Sillä heidän luontoonsa, elämänlaatuunsa, tehtävänsä, siihen henkeen, joka hallitsee heidän elämäänsä, kuuluu, että he ovat täysin itsenäisiä ja itse-

käitä — itsenäisiä itsekkyydessä. Heidän itsenäisyytensä on erittäin painotettua. He ovat niin itsenäisiä, että ovat aivan yksikseen. He tuntevat, että koko maailma on heidän vihollisensa, joka heidän tulee voittaa ja käyttää sitä hyväkseen niin paljon kuin suinkin. Nämä mustat eivät ole monilukuiset; ihmiskunnassa ei ole kovin paljon mustia. Varsinaiset mustat olivat Atlantiksella, ja he olivat paljon viisaampia olentoja kuin me olemme. He olivat itsekkyyden hui-pulla. Mutta meidän osuutemme mustuudesta on siinä, että me voimme tulla mustien oppilaisiksi. Jotkut ihmiset ovat aikojen kuluessa menneet niin pitkälle, että heistä itsestään on tullut mustia maagikolta. — Tämä ei ole mikään ihanteellinen aihe puhua ja kirjoittaa, mutta meidän on hyvä ymmärtää, että tuollainenkin mahdollisuus on olemassa, että on olemassa mustan mahdollisuus ja että on olemassa joitakin, jotka ovat luisumassa mustaan magiaan. Musta magia on väärä kaikille ihmisille, jotka vähänkin pyrkivät eteenpäin henkisesti. — Missä se mustan magian väri näkyy esimerkiksi esoteerisissa kouluissa? Millä tavoin esoteeriset ryhmät, koulut tai opettajat suorastaan tarjoavat opetusta, joka voi viedä tuolle vasem-malle tielle? Tämä musta ohjelma ilmenee siinä, että ihmisille sanotaan puheissa tai kirjoituksissa, — tai myöskin kuuluu sala-peräinen ääni ihmisen sisässä —: sinun täytyy pyrkiä tietoon ja valtaan, pyrkiä tietoon ja valtaan sen itsensä takia, sentähden, että sinä saisit tietoa ja valtaa. — Heillä on siis jossakin suhteessa lumoava ohjelma, sillä he sanovat: ei mitään hyötyperusteita, vain vakaa kaiken yli, ihmisten, kaikkien elävien olentojen, luonnonvoimien, henkiolentojen ja kaikkien jumalien yli; pyri siis valtaan! — Sehän on kuin jonkinlainen poliittinen inspiraatio ihmisen sisässä — taikka sitten julkinen puhe tai kirjoitus. Se on tämä kehoitus pyrkiä valtaan, siihen tietoon, joka on valtaa, joka itsessään on niin houkutteleva, valtaan kaiken yli. Tämä inspiraatio on musta. Ja se voi tuntuu aivan viattomalta ja lumoavalta alussa. Ihminen saattaa ajatella: ”Miksi en pyrkisi valtaan? Sillä kun minulla on valtaa, niin muu-

tan koko maailman!” — Tietoa, rikkautta ja valtaa hän haluaa saada. Jas ihminen siihen paulaan lankeaa, silloin hän kulkee jo pienin askelin vasenta tietä kohden. Häneltähän voi kaikki sujua kauniisti, mukavasti ja hauskaasti, näennäisesti onnellisesti. Ehkä hän aluksi hyvinkin menestyy. Mutta sitten ennen pitkää tulee kovia kärsimyksiä ja vastoinkäymisiä sentähden, että elämä itse, elämän oma koulu tekee vastarintaa, reagoi ja pyrkii saamaan erehtyneen ihmissielun takaisin valtaansa. Mutta ihminen on ehkä jo tullut vakuuttuneeksi, että hänen valitsemansa polku on paras koulu. Hän loukkaantuu ja panee kovan kovaa vastaan sekä pyrkii yhä suurempaan valtaan, tietoon, rikkauteen ja menestykseen. Tämä tällainen inspiraatio on musta, ja sitä näemme erilaisissa ns. esoteerisissäkin opetuksissa. Kun kuulemme tällaisen kehoituksen, että ihmisen pitää päästä valtaan ja pyrkiä hallitsemaan ihmisiä ja luonnonvoimia, meidän tulee epäillen suhtautua tuollaiseen kehoitukseen, isällä se ei ole hyvästä lähteestä kotoisin.

Sitten meillä on toinen henkijoukko näkymättömässä maailmassa, joka on laajempi kuin nuo mustat. Se on organisoitu, se on veljeskunta. Noita henkijoukkoja sanotaan ”harmaiksi”. Näillä harmailla veljillä on oma koulutuksensa ja tarkoituksensa. Jos voi sanoa, että mustien tarkoitus on estää kaikkea henkistä kehitystä ja olla Jumalan suunnitelmien vastustajia, Jumalan vihollisia ja vastustajia, niin voi sanoa harmaista, että heidän filosofiansa on, että ihmiskunnan pitää kehittyä niin kylmän järkeväksi kuin mahdollista, ja että ihmiskunta ei voi siksi kehittyä ilman kärsimystä. Nämä harmaat vallat näkymättömässä maailmassa korostavat erityisesti kärsimyksen merkitystä ihmiskunnassa, pitävät suorastaan elämänkatsomuksenaan, että ihmiskunta ei pääse mihinkään ilman kärsimystä. He eivät siis usko mihinkään sopusointuun, valkeuteen, kauneuteen..., ainoastaan kärsimykseen ja tuskaan. Sen tähden heidän elämänfilosofiaansa kuuluu, että ihmiskunnan pitää mahdollisimman paljon kärsiä, että järki kehittyisi; ja järki ei kehity,

ellei ihminen kulje helvetin tuskien kautta. Onhan kyllä totta että sopusointu on toinen elämän opettaja, ja tuska on toinen. Sen tähden saattaa heidän ohjelmassaan olla jotakin puoleensa vetävää ja järkevää. 'Harmaat' uskovat myöskin, että ihmisen kehitys tapahtuu hitaasti, ja heillä on eräs huomattava kohta filosofiassaan ihmisten kasvatuksen suhteen. Monet saattavat tuntea suurta vetäytymystä heidän filosofiaansa, sillä heistä voi tuntua, että tuo on totta. He voivat tuilla liikuttuneiksi sydämessään ja mielessään, sillä 'harmaat' sanovat vielä näin: "Ihminen ei voi mitään tietää, ei millään tavoin kehittyä ja tuilla järkeväksi ilman kokemusta. Hänen on koettava kaikkea!" He sanovat: "Sinulle on annettu kaikenlaiset eläimelliset himot ja vaistot juuri sitä varten, että ne auttaisivat sinua kehityksessäsi. Ne auttavat sinua, kun pääset kiinni ja perille niiden salaisuudesta, kun osaat ratkaista, mikä on kunkin eläimellisen vaiston ja himon sisäinen olemus; kun olet sen ratkaissut, silloin olet oppinut. Mutta sinun täytyy sitä varten kokea, sinun pitää antaa kaikille eläimellisille himoillesi ja vaistoillesi vapaa valta. Et saa millään tavoin niitä estellä, sillä silloin tulet onnettomaksi ihmiseksi; sinä vain nostat esille sitä kaikkea, mikä piilee alitajuntasi kynnyksen takana. Tulee vain kaikenlaisia konflikteja, komplekseja ja ristiriitoja. Jos noudatat meidän neuvoamme, pidä mielessäsi, ettet saa asettua ainoankaan himon tielle; älä aseta niille minkäänlaisia esteitä. Kun saat kokea, silloin viisastut." — Eikö tämä inspiraatio tunnu hyvin tutulta, silliä sitähan paljon tarjotaan meille. Kaikki nuoret ihmiset helposti sen nielaisevat. Nuori ihminen hyvin usein ajattelee: minä lähden ulos elämään, sillä siellä minä saan kokea. — Kun olen katsellut nuoria ihmisiä elämäni varrella, niin he sanovat, että heidän täytyy elää mukana elämässä, saada kokea, mitä elämä on. Ja olen nähnyt, että he pitävät ohjeenaan: — eihän sitä pidä aina lukea ja tutkia kirjoja, täytyy elääkin. — Ja mitä se merkitsee käytännössä? Se merkitsee heille, että täytyy istua kahviloissa, seurustella ja tanssia, olla tyttöjen

kanssa ja vaikkapa punssilasien ääressä. Se on heistä elämää! Heidän mielestään elämä ei ole ollut sitä, että ovat ahkerasti lukeneet ja antautuneet työhön. Heidän mielestään suuri satumainen elämä on sitä, että saa kuljeskella Esplanadilla kauniin tytön rinnalla; muuten yleensä ei ole mitään elämää. — Minä sanon, että se ei ole mitään todellista elämää; se on elämänsä kuluttamista hukkaan. Mutta sitä nuori ihminen usein nimittää elämäkokemukseksi. Ja jos juo itsensä niin humalaan, että toiset saavat kantaa kotiin, niin silloin sitä vasta saa oikein kokea elämää. — Tuo on 'harmaiden' filosofiaa. 'Harmaat' ovat tyytyväiset, kun nuoret näin tarttuvat heidän liimapuikkoonsa eli pyydykseensä. He tarjoavat sitä filosofiaa, että täytyy elää ja kokea, ja viattomat ihmiset tarttuvat siihen. — Ja me voimme huomata sellaisia suorastaan esoteerisia koulujakin, jotka nimenomaan opettavat, ettei mistään himosta voi päästä muuten kuin sitä tyydyttämällä. He väittävät, että kun himoa tyydyttää, niin se lopulta väsyä ja siihen kuolee. Niin sanovat nämä 'loistavat' filosofit: "tyydytä vain kaikkia himojasi; sillä tavoin ne kuolevat." Kokematon ihminen tai ihminen, joka ei ole syntynyt kyllin viisaana, koska ei ole ennen kylliksi kokenut, tarttuu siihen ja uskoo, että siinä on oikea elämä. Tuohan on suurimpia valheita, mitä on maailmassa — sanovat viisaat ihmiset. — Jos otamme esille H. P. Blavatskyn "Hiljaisuuden äänen", niin siinä sanotaan muun 'muassa: "Älä usko, että himo koskaan voidaan kuolettaa, jos sitä tyydytetään ja noudatetaan; se kasvaa vain voimakkaammaksi ja vie sinut lopulta epätoivoon. Sinä kyllä lopulta siihen väsyit. Sinä haet vain yhä enemmän vaihtelua, että se tulisi tyydytetyksi, mutta lopulta joudut aivan epätoivoon." — Ihminen ei voi sillä tiellä muuten päästä vapaaksi himoistaan, kuin että kuolee tai tulee sairaaksi. Kuoleman takana on pakko päästä näistä himoista, mutta kärsimykset ja tuskat ovat kuvaamattomat.

Sitten tulemme kolmanteen okkultiseen henkijoukkoon maailmassa, — jonka vaikutus ja elämäkatsomus on aivan toinen kuin

edellisten. Se on ”valkoisten” joukko. Valkoiset vallat ja valkoinen okkultinen maailma elämänfilosofiassaan sanovat suoraan ja nimenomaan: ”Ihanne, joka on asetettava ihmisten eteen, on täydellinen ihminen, joka on kaikkien auttaja ja palvelija. Ainoastaan sellainen ihminen on todellinen vapahtajaolento, joka antaa elämänsä toisille ja toisten hyväksi. Muutta sellaiseksi ei voi tulla, ellei heti aloita sillä tiellä. Toisin sanoen sen voi aloittaa ennemmin tai myöhemmin, mutta sille tielle ei tule, ellei sille tielle astuessaan heti päättä, että ‘minä tahdon palvella ja olla muille avuksi; minä tahdon tietää ja tuilla kaikessa siksi mitä voin tulla tiedossa ja taidossa sitä varten, että voisin vain palvella ja auttaa. Mitään muuta motiivia ei voi olla. Tietenkin palveleminen ja auttaminen voi saada sellaisiakin vivahteita, että tahtoo palvella vain Jumalaa. Asiahan on sama, sillä se, joka rakastaa Jumalaa, palvelee myös veljeään. Kuinka hän voisikaan nähdä Jumalan, jos hän ei näe veljeään! Jos ihminen rakastaa Jumalaa ylinnä kaiken, niin hän on auttava, palveleva ihminen aivan toisten tasolla, joilta hän saa ja joille hän voi antaa apua. ”Valkoiset” asettavat eteemme tuon aivan toisen, ‘mustista’ ja ‘harmaista’ poikkeavan elämänfilosofian. He sanovat: ”Me ihmiset olemme ihmisinä miljoonien vuosien aikana kaikkea kokeneet, kaikkea pahaa ja itsestä. Ainoankaan ihmisen ei tarvitse ajatella, ettei hän ole saanut kokea mitä nautintoa on siitä ja siitä eläimellisestä himosta. — Me olemme jo kaikkea kokeneet hirmuisen paljon, yhä uudestaan kaikkea sitä, mitä itsekkyyks ja eläin meissä voi nauttia. ”Valkoiset” sanovat: ”Sitä te olette kaikki niin perusteellisesti kokeneet, että teidän pitäisi nyt kokea jotakin muuta, sillä ilman kokemusta ihminen ei kylläkään viisastu. Mutta miksikä tahtoisitte aina kokea vain kaikkea mahdollista pahaa, itsekkyyttä ja eläimellistä tyhjyyttä, mitä olette jo kylliksi kokeneet. Nyt teidän täytyy kokea jotakin uutta, kaikkea kaunista, hyvää, puhdasta, todellista. Nyt teidän pitää tuntea olevanne ihmisiä eikä enää vain puoli-ihmisiä, jotka juuri ovat nousseet eläinkunnasta ja

joiden koti on eläinkunnassa; teidän täytyy tuntea olevanne ihmisiä. Sillä todellinen kotimaanne on korkealla, siellä missä on teidän ylempi minänne. Sanokaa hyvästit kaikille turhille ja itsekkäille haluille! Sanokaa: 'Minä olen ihminen, uljas, jalo olento. Tahdon kaikkea, mikä on hyvää. Tahdon keksiä jotakin uutta hyvässä, sillä minäkin olen saanut kalliin helmen, jonka jokainen ihminen on saanut.' Se helmi on etsittävä. Se merkitsee juuri sitä hyvää ja kaunista, mitä ihminen voi olla. Sillä ei ole kysymys ainoastaan siitä, että suorittaa kauniita tekoja, vaan kysymys on siitä, että ihminen on jotakin. 'Ole jalo, ja tekosi ovat jalot, — puhdas, ja tekosi ovat puhtaat, — hyvä, ja tekosi ovat hyvät'." — Näiden valkoisten veljien inspiraatio kaikuu sekä jokaisen ihmisyksilön sisimmässä että myöskin kirjallisuudessa, puheissa ja sanoissa ja esoteerisissa kouluissa. Ja ne esoteeriset koulut ovat silloin oikeita valkoisia ja todellisia elämänkouluja, jotka opettavat epäitsekkyyttä ja kääntävät ihmisen katseen pois maallisista harhoista ylöspäin. Ei kuitenkaan niin, että ne tekisivät hänestä haaveilijan, että hänen mielensä kiintyisi pilventakaisiin ja hän unohtaisi kokonaan tämän maailman.

Ne vain kääntävät hänen sisimmän henkensä pois näistä maallisista, ettei hänen sydämensä olisi kiinni niissä asioissa, joita koi syö ja ruoste raiskaa. Ne kääntävät hänen sydämensä niihin asioihin, jotka ovat taivaallisia, mutta hän ei tule siis miksikään haaveilijaksi, vaan koko tämä elämä tulee hänelle erinomaisen kiintoisaksi kouluksi, jossa hän tahtoo suorittaa tehtävänsä niin hyvin kuin mahdollista. Jos joku on ennen ollut esimerkiksi laiska ja huolimaton työssään, niin hän kokee nyt aivan kuin herätyksen, sillä hän näkee, että hänen täytyy tulla erinomaisen ahkeraksi ja tarkaksi kaikissa maallisissa velvollisuuksissaan. — Toinen asia on sitten, ettei hän ehkä ota uusia velvollisuuksia, vaan tahtoo saada aikaa korkeampiin asioihin. — Tärkeä asia on myös oivallus, ettei mistään maallisesta, karmallisesta voi vapautua muuten kuin siten, että suorittaa sen kerrassaan hyvin, Jeesuskin sanoo evankeliumissa: ”Maksa ne vii-

meiseen ropoon saakka.” Emme pääse mistään eroon siten, että jätämme velkamme maksamatta, vaan ainoastaan siten, että suoritamme viimeiseen penninkiin saakka, mitä olemme velkaa maailmalle. Kun tajuamme ja hyväksymme sen, että meidän täytyy tehdä työemme paremmin kuin ennen, silloin meissä elää valkoisten inspiiraatio. Ja esoteerinen koulu, joka viittaa tähän suuntaan, on valkoinen koulu.

Me voimme suorastaan arvostella kaikkea sitä esoteerista opetusta, mitä maailmassa on tarjolla, yksinkertaisesti näiden tämmöisten siveellisten periaatteiden mukaan. — Mustaa on se, joka antaa sijaa meidän itsekkyydellemme ja sanoo, että meidän pitää pyrkiä tietoon, korkeaan asemaan, kehoittaa ulkonaiseen menestykseen, salaiseen valtaan ihmisten yli. Harmaata on se, mikä vetää meitä nänstä esittämällä, että meidän täytyy kokea aina vain sitä samaa, mitä olemme miljoonien vuosien aikana kokeneet; silloinhan emme valmistaudu muuta kokemaankaan. Valkoista on se, joka sanoo ”Ei mitään itsekästä valtaa, mihinkään sellaiseen ei saa pyrkiä; varokaa sitä ihmiset. Älkää myöskään aina tahtoko kokea sitä samaa vanhaa itsekkyyttä ja eläimellisyyttä yhä uudestaan. Tulkaa viisammiksi! Antakaa valon loistaa tänne pimeään ihmiskuntaan siten, että annatte senkin kokea uutta. Sillä muuta uutta ei ole kuin se, mitä on hyvässä. Jaloa, hyvää, todellista kaunista olemme ihmiskuntana liian vähän kokeneet omasta itsetietoisesta ja vapaasta tahdostamme. Olemme enemmän etsineet niin sanottua onnea, ja se on ollut pääasiallisesti meidän persoonallisuutemme onnea. Sitä olemme miljoonien vuosien aikana etsineet. Nyt siitä olisi sen etsinnästä luovuttava. Nyt ei enää pidä, ei tarvitse, sitä kokea. Nyt etsikäämme palvelusmahdollisuuksia, uusia ihanteita, että voisimme olla hyödyksi maailmassa, että voisimme tässä ilmenneessä maailmassa täyttää Isän tahdon, palvella Jumalaa. Nyt on meidän sitä ajateltava. Ihmisissä on paljon sitäkin hyvää. Varsinkin uskontojen piirissä näemme paljon sellaisia ihmisiä, jotka aivan kuin aavistavat tämän

ja sydämestään tahtovat — niinkuin itse sanovat — päästä vapaaksi synneistä ja voittaa heikkoutensa ja syntinsä. Mutta se on ollut noille ihmisille mahdotonta. Heidän on täytynyt vain yrittää parhaansa mukaan ja uskoa, että kuoleman jälkeen jotenkuten pärjää. Mutta virallisissa uskonnoissa ei ole ollut mitään itsetietoista itsekasvatusopetusta, jota esoteeriset koulut voivat tarjota, sitä itsetietoista ymmärtämystä, että ihmisen on kasvatettava itseään ja että siitä myös tulee jotakin. Itsekasvatusopetusta voivat ainoastaan todelliset esoteeriset koulut tarjota. Julkiset uskonnot ovat unohtaneet okkultisen, esoteerisen elämänfilosofiansa. Vaikka niiden tarkoitus on hyvä, niin on niiden tieto huono. Sen tähden on aina ollut ja on tästä lähtien hyvin tärkeää, että on olemassa esoteerisia kouluja ja opettajia ja että on esoteerisia itsekasvatusta tarjolla.

Esitelmä 26.IV.1931

HELSINKI 1979
DIGITALISOITU NÄKÖISPAINOS 2006